

udredes i Forhold til en større Del af den Indtægt, vedkommende tidligere havde, nemlig for Dagpengenes og Invaliditets-erstatningernes Vedkommende paa Grundlag $\frac{4}{3}$ af Aarslønnen og for Døds'erstatningernes Vedkommende ligeledes efter højere Procentsatser end efter den øvrige Lovgivning.

For det andet er *den Del af de paagældendes Indtægter, der ved Erstatningsberegningen kan tages i Betragtning, sat højere end i anden Lovgivning, idet den maksimale Indtægt, der maa regnes med, er fastsat til 8000 Kr. aarligt mod f. Eks. for Tiden 3260 Kr. aarlig i den almindelige Ulykkesforsikringslov.*

Endvidere indeholder Erstatningsloven den Afvigelse fra den øvrige Lovgivning, at den fastsætter et *Minimum for den Indtægt, der lægges til Grund ved Erstatningsberegningen*; der kan saaledes ikke regnes med lavere Indtægter end 4500 Kr.

Endelig er der lagt megen Vægt paa, at *Erstatningerne i det videst mulige Omfang udbetales som Renter*, hvorved man tilsigter at sikre de paagældendes Underhold i Fremtiden.

Hvad angaar Bestemmelserne om Erstatningsniveauet og den maksimale Indtægt, der kan tages i Betragtning, stemmer dette ganske med den Ordning, der vil komme til at gælde for de søfarende efter den omtrent samtidig gennemførte handelsministerielle Lov, der indeholder en Forbedring af Krigs-Ulykkesforsikringsloven for de søfarende (jfr. Nr. 71). Erstatningslovens Minimum findes derimod ikke i Lovgivningen vedrørende de søfarende, men gælder praktisk talt alligevel for disse, fordi de søfarende faar Erstatning baade efter den særlige Krigs-Ulykkesforsikringslov for søfarende og efter den almindelige Krigs-Ulykkesforsikringslov. Loven vedrørende de søfarende fører i øvrigt til, at de søfarendes efterladte faar den samme Stilling som de efterladte efter Personer, der omfattes af Erstatningsloven.

Erstatning til de efterladte er efter Erstatningsloven fastsat saaledes, at eksempelvis en Enke uden Børn ikke kan faa under 2250 Kr. aarlig og en Enke med 2 Børn ikke under 3375 Kr. aarlig.

Hertil kommer saa, hvor Betingelserne derfor er til Stede, som Tillæg til Invaliditets- og Døds'erstatningerne efter Afsnit 1 de aarlige *Hædersgaver*, der ydes efter tilsvarende Regler som Hædersgaverne efter Lovene af 20. Marts 1940, 10. Juli 1940 og 9. August 1940. Ogsaa for Hædersgavernes Vedkommende blev Kredsen af Personer, som de udbetales til, udvidet i Folketinget.

Efter hvad Ministeren oplyste, har man lagt den største Vægt paa at lægge *Administrationen af Erstatningssagerne* ud til de Myndigheder, som hver især besidder den største Sagskundskab paa det paagældende Omraade. Sagerne om Erstatning i Anledning af Invaliditet og Død i Henhold til Afsnit 1